

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJETIES!

LENINA KĀRROGS

LATVIJAS KOMUNISTIKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPS

1950. GADA 29. MARTA

Nr. 154 (5693)

29.

DECEMBRIS

OTRDIEŅA,

1987. GADS

Maksā 3 kap.

Latvijas KP rajona komitejas plēnums

1987. gada 25. decembrī Latvijas KP rajona komitejas sēžu zālē notika Latvijas KP rajona komitejas plēnums.

Referētā «Partijas rajona komitejas biroja pārskats par darbu, kas veikts, vadot rajona pārkārtošanos» plēnumā nolasīja Latvijas KP rajona komitejas pirmais sekretārs V. SOLOVJOVS.

Latvijas KP rajona komitejas biroja pārskata apsprišanā piedalījās R. LAZDĀNE — Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas partijas pirmorganizācijas sekretāre, I. SNIKERS — Livānu stikla fabrikas partijas pirmorganizācijas sekretārs, V. PETROVS — laikraksta «Lenina Karogs» redaktors, B. SPROGE — Livānu eksperimentālās biokimiskās rūpnicas aparatū uzraudzītāju brigādes brigadiere, partijas rajona komitejas biroja locekle, J. VUCENS — rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs, partijas rajona komitejas biroja loceklis, R. KAVINSKIS — agrofirmas «Krasnij Oktjabr» generaldirektors, partijas rajona komitejas biroja loceklis, A. LOGINS — kara un darba veterānu rajona padomes priekšsēdētājs, J. VILMANE — Vārkavas vidus skolas skolotāja, PSRS Tautas skolotāja, I. JANSONE — Latvijas KP rajona komitejas sekretāre un biroja locekle, T. SAVELJEVA — Latvijas KP rajona komitejas vispārējās nodalas vadītāja, M. LOMAKINS — tautas kontroles rajona komitejas priekšsēdētājs, partijas rajona komitejas biroja loceklis, R. VAIKODS — rajona pāterētāju biedrības valdes priekšsēdētāja vietnieks, partijas pirmorganizācijas sekretārs.

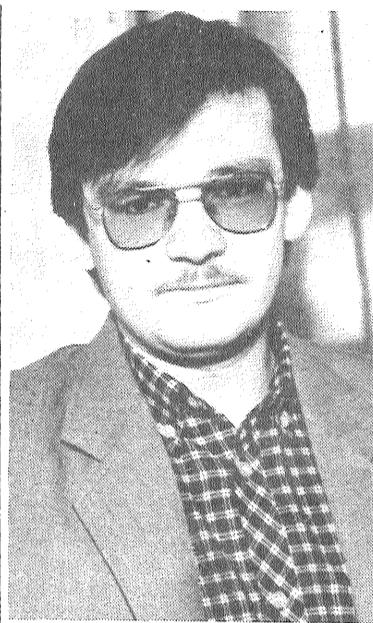
Plēnumā runāja Latvijas KP Centrālās Komitejas administratīvo orgānu nodajas vadītājs T. DUSKEVIČS.

Plēnumā darbā piedalījās Latvijas KP Centrālās Komitejas propagandas un agitācijas nodalas vadītāja vietnieks J. JURANS.

Plēnums atbalstīja partijas rajona komitejas biroja un partijas rajona komitejas sekretāru darbu, kas tiek veikts, vadot rajona pārkārtošanos, noteica pasākumus šī darba padzīlināšanai. Apspriestā jautājumā pieņemtais lēmums dod ievirzi partijas pirmorganizāciju darbības pilnveidošanai.

Partijas un saimnieciskā aktīva sanāksmē, kura notika pēc plēnuma, tika apspriestas un pieņemtas rajona darbaļaužu sociālistiskās saistības 1988. gadam.

Plēnuma materiāli, kā arī rajona darbaļaužu sociālistiskās saistības 1988. gadam tiks publicēti mūsu laikrakstā.

Apvienības „Elektrons“ iecirknī

Ražošanas apvienības «Elektrons» Preiļu iecirkni remonte televīzijas un radio aparātu, pulksteņus un citu sadzīves tehniku, bez kurās šodien nav iedomājama mūsu dzīve. Iecirknā kolektīvs sekmīgi tiek galā ar saviem uzdevumiem.

Pie mums strādā daudz labu amata meistarū, — sakā iecirknā priekšnieks Valērijs Jakimovs. — Tādi, piemēram, ir radiomehānīki Dmitrijs Medvedjevs un Juris Brics, sadzīves tehnikas remontslēdznieks Alberts Soms, pasūtījumu pieņēmēja Marija Siškina.

Iecirknī gādā ne tikai par klientu kvalitatīvu apkalpošanu, bet arī par jaunu darba organizācijas formu ieievēšanu. Piemēram, nākamgad plānots izveidot kompleksu saimnieciskā aprēķina brigādi, kolektīvs gatavojas pār-

ejai uz pašfinansēšanu. Tas, kā uzskaata iecirkna priekšnieks, dos lielāku patstāvību. Līdzekļus varēs izmantot labāko meistarū darba augstākai apmaksāšanai, nepieciešamo iekārtu iegādei.

ATTĒLOS:
● iecirknā priekšnieks Valērijs Jakimovs;
● klienti apkalpo pasūtījumu pieņēmēja Marija Siškina (no labās);
● radiomehānīki Dmitrijs Medvedjevs (no kreisās) un Juris Brics.
J. SILICKA foto

Uzmanības priekšplānā — neatliekami uzdevumi

Darba-kolektīvi Preiļos, tāpat kā visā valstī kopumā, savus spēkus veltīja tam, lai atrisinātu pārkārtošanās uzdevumus, lai sekmīgi izpildītu piecgades plānus un saistības, PSKP XXVII kongresa un partijas CK Plēnumu lēmumus, atzīmēja referents. Savā darbā pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomiteja vadījās pēc šīs darbības pamatprogrammas: sagatavoja un vadīja sesijas, izpildkomitejas sēdes, deva ievirzi pilsētas Tautas deputātu padomes pastāvīgo komisiju un deputātu grupu darbībai, nosīprināja sadarbību ar darba kolektīviem ekonomisko un sociālo, problēmu risināšanā. Uzmanības lokā bija arī vēlētāju norādījumu realizēšana, darbs ar vēstulēm, sūdzībām un iesniegumiem.

Referents vērša deputātu uzmanību uz to, ka vairumā saņemto vēstuļu skarts dzīvokļu jautājums.

Pilsētas izpildkomitejā dzīvokļu rindā pašlaik ir 278 preiļiešu ģimenes. 95 ģimēnēm ir tiesības saņemt dzīvojamo plātību kā pirmajām, 33 ģimenes uzņemtas ārpuskārtas dzīvokļu rindā, bet kopējā rindā — 150 ģimenes. Neraugoties uz to, ka 1987. gadā, kā teica M. Agurjanovs, ekspluatācijā tika nodota Preiļu trikotāžas fabrikas dzīvojamā māja ar 70 dzīvokļiem un dzīvokļu celtniecības kooperatīva 60 dzīvokļu māja, rinda uz dzīvokļiem ne likai nesamazinājās, bet pat pieauga par 15 ģimēnēm.

Iestāties dzīvokļu celtniecības kooperatīvā un uzlabot savus dzīvokļu apstākļus vēlas 76 ģimenes. Bez tam Preiļu uznēmumos un organizācijās atsevišķā uzkaitē ir vairāk nekā 200 ģimenes, kurām arī nepieciešams uzlabot dzīvokļu apstākļus.

Kopumā dzīvokļu apstākļu uzlabošanu gaida apmēram divi tūkstoši preiļieši. Lai atrisinātu šo problēmu, pilsētas uznēmumos un organizācijās izstrādātas programmas «Dzīvoklis-2000» un apakšprogrammas «Dzīvoklis-1990». Tās pa-

Kā jau ziņojām, nesen notikušajā Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes sesijā apspriests izpildkomitejas pārskats par darbu 1987. gadā, pilsētas ekonomiskās un sociālās attīstības plāns un budžets 1988. gadam, kā arī 1986. gada budžeta izpilde. Referētā šajos jautājumos nolasīja Preiļu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs M. AGURJANOVS.

redz līdz 2000. gadam nodrošināt katru ģimeni ar atsevišķu dzīvokli. Sis uzdevums, kā atzina referents, ir grūts, taču atrisināms.

1988. gadā Preiļos plāno nodot ekspluatācijā 60 dzīvokļu māju, starpsaimniecību celtniecības organizācijas 68 dzīvokļu māju, divas 18 dzīvokļu mājas («Lauktēhnika») rajona apvienībai un agrofirmai «Krasnij Oktjabr», kā arī 10 Livānu mājas SCO.

Dzīvokļu celtniecībai lielu vērību piegriež agrofirmas «Krasnij Oktjabr» Preiļu siera rūpniņa, «Lauktēhnika» rajona apvienība, 24. ceļu remonta un būvniecības pārvalde, SCO. «Lauktēhnika» šogad uzsākusi 90 dzīvokļu mājas celtniecību Leņina ielā. Sākta arī 60 dzīvokļu mājas SCO un dzīvnieku slimību apkaršanas stacijai, kā arī vairāku citu objektu celtniecība. Nākamgad plānots uzsākt būvēt 32 dzīvokļu namu (dzīvokļu un komunālās saimniecības, ražošanas apvienībai), 18 un 60 dzīvokļu mājas (siera rūpničai), dzīvokļu celtniecības kooperatīva 60 dzīvokļu māju un 22 dzīvokļu māju (rajonā izpildkomitejas iekšlietu daļai). Dzīvokļu celtniecības jautājumi jārisina energiskāk, norādīja M. Agurjanovs, dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienībai, rajona pāterētāju biedrībai. Tas dotu iespēju šajās organizācijās pozitīvi atrisināt arī kadru jautājumu.

Iestāties dzīvokļu celtniecības kooperatīvā un uzlabot savus dzīvokļu apstākļus vēlas 76 ģimenes. Bez tam Preiļu uznēmumos un organizācijās atsevišķā uzkaitē ir vairāk nekā 200 ģimenes, kurām arī nepieciešams uzlabot dzīvokļu apstākļus.

Kopumā dzīvokļu apstākļu uzlabošanu gaida apmēram divi tūkstoši preiļieši. Lai atrisinātu šo problēmu, pilsētas uznēmumos un organizācijās izstrādātas programmas «Dzīvoklis-2000» un apakšprogrammas «Dzīvoklis-1990». Tās pa-

Loti svarīgi ir saglabāt dzīvokļu fonda, paaugstināt tā labiekārtotības līmeni. Daudzu izpildkomitejā saņemto vēstuļu un iesniegumu autori pievērsušies tieši šim jautājumam: dzīvoklis nav labiekārtots, bet amatpersonas, kuru pienākums ir dzīvokli remontēt, izturas bezatbildīgi un birokrātiski. No tā var secināt, ka dzīvokļu kapitālremontam un rekonstrukcijai jāziedo daudz lielāki līdzekļi.

No šī aspekta raugoties, atzīmēja referents, nespriatoma ir dzīvokļu saimniecības pārvaldes un rajona izpildkomitejas attieksme pret pilsētas izpildkomitejas līgumiem. Līetas būtība — nu jau divu trīs gadu laikā tās nevar iesniegt republikas Ministru Padomei līgumus atļaut izdarīt rekonstrukciju dzīvojamajā mājā Pionieru laukumā 13, kur pašlaik mitūnās 17 ģimenes. Gan pati māja, gan saimniecības ēkas ir loti slīkti stāvokli, tāpēc īrnieku sūdzības par neapmierinošiem dzīvokļu apstākļiem ir pamatojas. Sis jautājums ir tik neatliekams arī tādēļ, ka šīs pašas pilsētas centrā esošās mājas rekonstrukcija saistīta ar Pionieru laukuma rekonstrukciju. Tāpēc nepieciešams nojaukt vecās ēkas, kas atrodas pie arhitektūras pieminekla — baznīcas ēkas.

Dzīvokļu celtniecību noteiktā aktivizēs rajona izpildkomitejas sistēmā izveidotā kapitālās celtniecības grupa, kura pildīs vienotā pasūtītāja funkcijas. Referents norādīja, ka 1988. gada plānos izdevies

iekļaut arī attīrišanas iekārtu celtniecību Preiļos.

Informējis sesijas dalībniekus par pilsētas izpildkomitejas darbību tirdzniecības, tautas izglītības, kultūras, medicīniskās apkalpošanas, sadzīves pakalpojumu un citās sociālajās sfērās, kā arī ekonomikā, referents ziņoja deputātiem par ekonomiskās un sociālās attīstības plānu un budžetū 1988. gadam. Viņš norādīja, ka daudzu sociālās attīstības jautājumu risināšana būs atkarīga tieši no darba kolektīvu panākumiem, kurus tie gūs, strādājot pašfinansēšanas un resursu stingras ekonomijas apstākļos.

Runājot sesijā, deputāte E. Jakimova teica:

— Mazumtirdzniecības preču apgrozības 11 mēnešu plānu Preiļu rajona pāterētāju biedrības tirdzniecības tīkls izpildījis par 97.2 procentiem. Galvenie iemesli, kāpēc plāns nav izpildīts, — preču nepieiekamība, kā arī neritmiska (parasti līdz mēneša un ceturkšņa beigām novilcināta) to piegāde. Ne mazums arī citu iemeslu, kuri tieši atkarīgi no tirdzniecības organizatoriem un pārdevējiem. Piemēram, Preiļu kooperatīvā universālveikala ielgusi rekonstrukcija, desu ceļa slīktais darbs, prečzinu mazefektīvā komerciālā darbība.

Tālāk attīstot domu par katra strādājošā atbilstību par sava darba rezultātiem, deputāti, kuri runāja sesijā, uzsvēra, ka 1988. gadā jāstrādā ar vēl lielāku atdevi. Ražošanā drošāk jāievieš materiāla stimulēšana, saimnieciskais aprekons. Sesijā savās domās dalījās un izteica ierosinājumus deputāti J. Baiba, A. Vičķāns, A. Lapuha un citi. Vini izteica stingru pārliecību, ka preiļieši dos jutamu ieguldījumu pārkārtošanās un paātrinājuma procesā.

Z. BURIJS

Cilvēks un viņa darbs

Jāizdara tas,
vēl tas, tas arī...

Sie Silvijas Ivanovskas teiktie vārdi vislabāk raksturo viņas būtību — tieksmi darboties. Un viņai tiešām ir kur izvērsties, jo Preiļu muzejs vēl tikai top. Un top ar Silvijas kā fondu glabātājas un tematisko ekspedīciju vadītājas gādību. Viņu šajos divos gados jau pazīst Rūšanas un Aglonas pusē, Līvānu un rajona dalījumā meistari. Mūsu laikraksta lasītāji varēja iepazīties ar viņas publikācijām.

— Vecē labiē lauku laudis ar savām atvērtajām sirdim, ar savu pretimākšanu un labestību reizēm spēj dot vairāk, nekā tas ir viņu spēkos. Es šeit nedomāju tos senos priekšmetus val līetiskās mākslas priekšmetus, kuri pēc mūsu apkošanas papildina fōndus, bet gan viņu neviltoto atmiņu stāstījumu. Cik daudz gan var uzzināt tādās neseidzīgās sarunās! Bet — vai tas ir vienmēr iespējams ar mūsu nemītīgo steigu, — ar mūžīgo nevalū? Mums pietrūkst laika parunāt ar cilvēkiem, kuri ir mūs gaidījuši, — ar noželu saka Silvija.

Sobrīd muzejā jau ir saņemtas un inventarizētas 1288 pamatlonda un 500 paligfonda vienības. Apmēram tikpat liels ir arī neapstrādāto vienību skaits. Aug muzeja darbinieku praktiskā pieredze. Un, ja kaut kas nav īsti skaidrs, tad Ivanovska sadarbojas ar savu Rēzeknes koleģi Silviju Ribakovu. Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai velētās muzeju skates republikāniskā komisija atzina, ka preiliess darbs jau ir pārējo muzeju līmeni. Sei jāpiebilst, ka par savu pirmo ekspedīciju Silvija saņēma kultūras nodalas Goda rakstu.

Katrā sākums ir grūts. Ik priekšmets, kurš ienāk muzejā, jānoformē ar aktu, to vajag inventarizēt, zinātniski apstrādāt. Bet starp senajiem darbiniekiem gadās arī tāds, kuram tu pat nosaukumu nezini, kur nu vēl plielietošanu. Bet — ja nem vērā, ka Preiļu muzejs ir līetiskās mākslas muzejs, tad ... vajag prast arī zīmēt. Jā, jā — zīmēt. Jo, aprakstot kārtējo cīmu pāri, ir jāzīmē arī tā raksts. Rūpīgi un precīzi. Un Silvija to arī pieprot.

— Man ar viņu ir ļoti labi strādāt, — saka muzeja direktore Tekla Bekeša. — Viņai piemīt neapšaubāma mākslas izjūta. Par Silvijas uzcītību es pat nerunāšu.

Jā, var tikai apbrīnot šo divu sieviešu strādātgrību, jo

mūzejam vēl aizvien pietrūkst kadru un telpu. Un kas gan tas par muzeju, kuram nav pat savas ekspozīciju telpas, — vien parasta krātuve. Bet arī uzkrāt vajag prast, jo laiks ir nesaudzīgs gan pret seniem priekšmetiem, gan pret cilvēkiem. Un veci jaunu, kuri pārzina savu pusi, kļūst arvien mazāk. Sarūk arī latviešu sarkano strālnieku skaita. Maijā tika pierakstītas viņu atmiņas. Un tādēļ jāsteidzas: jāizdara tas, vēl tas, tas arī...

— Cik gan pārstelzīsi maz vidējā paaudze zina par savu novada vēsturi, par jaunatni jau nemaz nerunājot, — saka Silvija un turpinā: — Un tādēļ mums vēl jo valrāk ir jācenšas pēc iespējas atrāk aizpildīt šo robu. Ja masu informācijas līdzekļi akli sekos pieprasījumam — dodiet estrādi, dodiet humoru, mums jau tuvākajā laikā būs dārišana ar vēl lielāku skaitu cilvēku, kuriem būs maksimums priekšstātu par kaut ko, bet minimums zināšanu.

Ja cilvēkam pieteik ar īres un krājgrāmatiņu, tad viņš izstājas no tautas garīgā speka magiskā apla, kur no paudzes paudzē plecs balstījis plecu, kur vienlīdz godāta tulzaina roka un sastrādāts prāts, kur doma stiprinājusi domu, sirds gājusi uz sirdi. Mūsu senči gadsimtiem cauri iznesa tautas garamantās un amatprasmī. Līdz šodienai, līdz mums. Kur tik daudz iešķēdīgi, pavirši, bezatbildīgi!

Sis Silvijas neviltotais pātoss, acīmredzamā sāpe par neatgriezeniskiem zudumiem mūsu atmiņā ir pamatos intīgenta satraukums par kultūras zemo prestižu, par nepareiziem samēriem starp ekonomisko un garīgo.

Kad par darbu izrunāts, vēl ioprijām moderni ir piešķirties valaspriekam. So reiz tas var interesēt mūsu sievietes, jo S. Ivanovska rajona kultūras namā vada šūšanas un piegriešanas kursus. Acīmredzamais deficitā sarukums spiež sievietes pāsām darināt sev tērpus. Reizi nedēļā Silvija vada nodarbības un bieži — konsultē.

Gribēju pajautāt Silvijai par modernākajiem krāsu toniem Pūķa gadā, bet ... sastrēgumstunda. Laiks parūpēties par mazajām — Vinetu un Eviu. Un vēl jāizdara tas un tas.

V. ROMANOVSKIS
J. PLIČĀ foto

Vēstures lappuses

Tāda ir patiesība

PIRMAJAM LATVIJAS VALSTISKAJAM VEIDOJUMAM — SEPTINDESMITĀ GADSKĀRTA

Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas jubilejas gada bija arī Latgales strādnieku, kareivju un zemnieku pārstāvju kongresa 70. gada diena. Sis kongress notika Rēzeknē 1917. gada 3. un 4. decembrī (pēc vecā stila). Tas pasludināja padomju varu visā Latgalē un pieņēma lēmumu par Latgales apvienošanu ar pārējo Latvijas teritoriju. Kongresa rezolūcijā par Latgales pašnoteikšanos sacīts: «Bez kavēšanās atdalit (atšķirt) trīs aprīkpus — Rēzeknes, Ludzas un Daugavpils — no Vitebskas gubernijas».

So lēmumu atbalstīja Latvijas strādnieku, kareivju un bezzemnieku deputātu padomju II kongress, kurš notika Valmierā 1917. gada 16. decembrī (pēc vecā stila). Sis kongress apstiprināja varas pārējo padomju rokās Latvijas neokupētā teritorijā (Vidzemē un Latgalē) un nosprauda padomju varas turpmākos uzdevumus. Kongress ievelēja Latvijas Strādnieku, kareivju un bezzemnieku deputātu padomī. Padome ievelēja Iskolatu, par kuras priekšsēdētāju kļuva latviešu marksists Frīcis Roziņš.

Neokupētājā Latvijas dalā padomju vara sāka rosīgu sociālisma celtniecības darbu, kurš notika asas šķiru cīņas apstāklos. Latvijas buržuāzija un vācu bāroni sabotēja padomju varas lēmumus. Organizēja terora akcijas, slepkavoja padomju varas pārstāvju.

Lielu palīdzību sniedza Padomju Krievija, piemēram, tā nosūtīja Latvijas darbalauđim 50 000 pudu rudzu un 25 000 pudu kviešu.

Taču iecerēto realizēt nelzdevās — 1918. gada februārī Latvijas teritoriju okupeja vācu karaspēks. Pēc okupantu ieceres Latvijai vajadzēja klūt par Vācīcas sastāvdalu, kura bija par redzētos izvietot divus miljonus vāciešu.

Vācīcas sakāves pirmajā pasaules karā un 1918. gada novembra revolūcijas rezultātā okupantu vara Latvijā sāka gryloties. Sādos apstāklos Antantes imperiālisti nolēma izveidot Baltijā nacionālās valstīnas.

1918. gada 17. un 18. novembri tika nosvēlēta «neatkarīgās Latvijas tapšanas komēdija». Visnīrms buržuāzisko partiju un menēšviku pārstāvju apspriedē ar Antantes oīkrišanu un Vācīcas pilnvarotā A. Vinniga svētību tika izveldota tā dēvētā Tautas padome. 18. novembri tika proklamēta «neatkarīgās Latvijas valsts nodibināšana un sastādīta buržuāziska Pagaidu valdība ar K. Ulmanī oīkrišgalā. Tā imperiālisti uzsvieda latviešu tautai valdību, kuru tā nebija izvēlējusies un neatbalstīja. Tajā laikā K. Ulmanim nebija ne armijas, ne teritorijas, ne naudas. (Bez teritorijas valsts

nevar veldoties.) Taču Anglija vēl neesošo Latvijas valdību pāsteidzās atzīt jau 11. novembrī (tad tā vēl tikai veldojās), tā faktiski atzīstot savu līdzdalību tās konstruēšanā.

Latviesu buržuāzija par katru cenu pūlējās noturēties pie varas, kaut gan tai nebija ne spēka, ne līdzekļu, ne tautas masu atbalsta.

Tāpēc Ulmanis lūdza Antanti atstāt Latvijas teritoriju vācu okupācijas karaspēku. Vēl jaunāk — 1918. gada 29. decembrī tika parakstīts līgums starp Vācīcas valdības generalpilnvaroto Baltijas teritorijā un buržuāziskās Latvijas Pagaidu valdību par Latvijas pavalstniecības tiesību piešķiršanu ārzemju karavīriem, kas ne mazāk kā četrās nedēļas piedalījies brīvprātīgo korpusu cīņās par Latvijas atbrivošanu no bolševikiem.

Tātad Ulmanis sola ārzemniekiem visu, lai tikai radītu bāzi savas armijas radīšanai.

Ne mazāk interesants ir arī 1918. gada 17. decembrī parakstītais līgums starp buržuāziskās Latvijas Pagaidu valdību un Vācīcas generalpilnvaroto Baltijas teritorijā par landesvēra dibināšanu. Līgums paredz sekojošo: «1. Latvijas valsti ar brīvprātīgas vervašanas pallīdzību nodibinās landesvēru, lai aizsargātu valsti, tās ledzīvotājus un viņu ipašumu. (Lai — lai aizsargātu buržuāziju un tās ipašumus. J. P.). 4. Okupācijas vara griezīsies pie Zviedrijas vai citas neitrālas valdības ar līgumā iecelt landesvēra pavēnieku. (Liepājas novadā) buržuāziskā valdība ar Antantes piekrišanā sāka vervaēt brīvprātīgos Zviedrijā.

Ārvalstu interventiem un baltgvardiem 1920. gada sākumā izdevās likvidēt padomju valdu visa Latvijas teritorijā.

Beidzot izvirzīsim jautājumu: ar kādam tiesībām, uz kādu dokumentu pamata ASV kongresmeni un Rietumu radiobalsis pasludina 1918. gada 18. novembri par neatkarīgās Latvijas dibināšanas dienu? Ja jau meklēt neatkarīgās Latvijas valsts pirmsākumus, tad jābūt precīziem, proti, tie saistīs ar Padomju Latviju, ko pasludina 1917. gada 16. decembri Valmiera notikušais Latvijas Strādnieku, kareivju un bezzemnieku deputātu padomju kongress.

Piebildisim arī, ka par Ulmaņa marionešu valdības nožēlojam oīm lomu diezgan cīniski ir iztekušies tās saimnieki — imperialistisko valstu pārstāvji. Piemēram, amerikānu militārā misītas vadītās Baltijā apakšulkvedis Vorvīks Grīns 1919. gada aprili atzīna, ka Latvijas buržuāziskā valdība «ir ārkārtīgi vāja un nevārītā latviešu tautu. Tā nekavējoties tiku gāztā, ja notiku tautas vēlēšanas. Tā jāuzskata par vīltus valdību».

Tāda ir neapstrīdama vēstures patiesība.

J. PIZELIS,
vēsturnieks. Vārkavas vi-

dusskolas skolotājs
not, kā bitumenu izvest. Sie darbi pārvaldei būs jāveic 1988. gadā. Mēs (kopā ar galveno arhiēktu) piedāvājam šādu konkrētu rīcības plānu, proti, vasarā bedrēs sagāzt smiltis, sajaukt tās ar bitumenu, tad šo maišījumu ar ekskavatoru kraut mašīnās un aizvest. Bedres pēc tam, protams, vai ag aizbērt un laukumu nolidzināt.

Pilsētas iedzīvotājiem gribu atgādināt, ka bēriem iet vai pastalgāties pa sliežu ceļiem vai arī to tuvumā ir kategoriski aizliegti. Tas ir bīstami dzīvībai.

Gribu izsacīt pārliecību, ka Preiļu 24. CRBP jaunā vadība neignores lēmumus, kurus piemēra kongresmeni (ari Līvānu pilsētas izpildkomiteja), un aicinātu ievērot. Tādēļ vēlēšanas bāze tiks likvidēta norādītā laikā 1988. gadā.

Atgriežoties pie publicētā

„Varēja notikt tragēdija“

Ar šādu virsrakstu Šī gada 1. decembri publicētām materiālu par to, ka nenosēgtā un nenozīmēta bitumena tilpne gandrīz aizgāja bojā septiņus gadus vēs zēns. Tad jautājām: nejaunība vai likumsakarība? Un šodien varās jāsitaļiem paskaidrot, ka tragediālās jāsitaļības radītā likumsakarība — dažu atbilstību nolaideibā un birokrātiska vilcināšanās izmīlit savus pienākumus. Lūk, ko redakcijai raksta Līvānu pilsētas Tautas deputātu pa-

● Daba. Cilvēks. Pieminekji

● LDPAB rajona nodaļas lappuse

113 labus darbus

● Pēdējā laikā aizvien aktuālākas kļūst mūsu republikas apkārtējās vides aizsardzības problēmas. Trauksmi pilnīgi pamatooti cel dienesti, kas seko dabas veselībai.

Decembra sākumā Latvijas KP CK notika dabas aizsardzības jautājumiem veltīta preses konference. Tajā Latvijas KP CK sekretārs A. Brīls ielca:

— Domāju, ka tagad, kad prasmes taupīgi saimniekot ekonomikā kļūst par noteicos, īpaši svarīgi ir ar šādu attieksmi pielet arī dabai: neaizlaist postāt, ko radījušas iepriekšējās paudzes, aiz sevis atstāt mežu, nevis tuksnies. Tas ir tagadējās paudzes tikumiskais pienākums.

Un šī gada 16. decembrī Latvijas Dabas un piemineklu aizsardzības biedrības Preiļu rajona nodaļas padomes plēnumā vērtēja, kas mūsu rajonā padarīts, kas ne. Lietišķo un paškritisko sarunu caurvija doma — diezgan esam parreizi runājuši, tagad jāsak strādāt pa īstam.

Plēnumā tika nolasīts rajona prokuratūras sagatavots referents «Tiesiski līdzekļu izmantošana dabas, vēstures un kultūras pieminekļu aizsardzībā».

Plēnuma piņemtajā lēmumā norādīts, ka dabas un pieminekļu aizsardzības jomā vēl ir daudz neatrisinātu jautājumu, ka joprojām netiek stingri ievērots attiecīgajos likumos noteiktais.

LDPAB rajona nodaļas padomes prezidijam uzdots pastiprināti propagandēt likumus par dabas aizsardzību, organizēt to studēšanu, kā arī izveidot speciālu komisiju, kas nodarbotos ar dabas un pieminekļu aizsardzības tiesiskajiem jautājumiem.

Nolemts rajonā izveidot dabas aizsardzības sabiedrisku inspekciju.

Tautas kontroles rajona komitejai adresēts lūgums biežāk izskaitīt jautājumus par dabas aizsardzības likumu ievedīšanu, par dabas bagātību lietderīgu un taupīgu izmantošanu.

Rajona prokuratūrai izsācīts lūgums pastiprināt uzraudzību par ūdeni, zemes un atmosfēras aizsargāšanu no piesārnošanas, kā arī par vēstures un kultūras pieminekļu saglabāšanu un sakārtošanu.

Plēnuma izsacīja lūgumu arī rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejai — aktivizēt administratīvās komisijas darbu, lai apkarotu dabas un pieminekļu aizsardzības likumu pārkāpumus.

Rajona kultūras nodaļai rekomēti uzlabot darbu tiešiski līdzekļu pielietošanā, aizsargājot rajonā esošos vēstures un kultūras pieminekļus. Vienlaikus atgādināti par nepieciešamību jo stingri kontroli, kā atklātie pārkāpumi tiek izskatīti attiecīgajos tiešibū aizsardzības orgānos.

Lūgums ieteikts arī brīvprātīgo kārtības sargu rajona štābam — aktīvāk vērsties pret dabas postītājiem.

Viss sacītais rezumējams īst — dabas aizsardzība ir katrā mūsu sabiedrības locekļa pienākums un goda lieta.

LDPAB rajona nodaļas padomes prezidija priekšsēdētājs V. Korotkovs plēnumā pasacīja pašu būtiskāko, proti, ja katrā biedrības pirmorganizācija paveiktu kaut tākā vienu labu darbu, tad kopā mūsu rajonā būtu izdarīti 113 labi darbi.

Tātad — sāksim!

No oficiāliem avotiem**Aviācija laukos**

Jautājumu par lidmašīnu un helikopteru izmantošanu republikas kolhozus un sovhozus minerālmēslu izsēšanai nesen izskaitīja kopējā sanāksmē, kurā piedalījās pārstāvji no Latvijas PSR Valsts Agrorūpniecības komitejas, Latvijas Civilās aviācijas pārvaldes, republikas Veselības aizsardzības ministrijas, Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības un citām ieinteresētām ministrijām un resoriem. Apspriedes dalībnieki atzina, ka dabas aizsardzības problēmu risināšanā jāvadās pēc paaugstinātām prasībām. Sajā sakarā tika pieņemts lēmums par to, kā 1988. gada Latvijas PSR organizēs aviācijas izmantošanu laukkopībā.

● No lidmašīnām (helikopteriem) drīkst izsēt tikai granulētus minerālmēslus.

● Lauksaimniecības aviāciju nedrīkst izmantot Gaujas Nacionālā parka teritorijā, dabas rezervātu aizsargājamajās zonās, kā arī kūrortu joslās.

● 1988. gadā eksperimenta veidā, nemot vērā vietējā relijefu īpatnības un saskaņojot darbus ar konkrētu rajonu sanitāri epidemioloģiskajām stacijām un zivju aizsardzības inspekcijām, atļauts sašaurināt sanitārās aizsardzības zonas: no upēm, ezeriem un ūdenskrātuviem — līdz 500 metriem; no apdzīvotām vietas — līdz 300 metriem.

● Par lauksaimniecības aviācijas izmantošanu atbild rajonu

agrorūpniecisko apviēni, konkrētas saimniecības, kā arī «Agrorūpniecības» rajonu apviēni speciālisti. Viņu pienākumi ir šādi: līgumos, kurus slēdz ar aviouzņēmumiem, precīzi norādīt ar minerālmēsliem apsējamās platības (par šīm platībām jābūt arī rajona sanitāri epidemioloģiskās stacijas slēdzienam); uz lauka organizēt labi apmācītu signālizētāju darbu; ne vēlāk kā diennakti pirms darbu sākuma par tiem informēt zivju aizsardzības inspekciju un konkretā teritorijā mitošos iedzīvotājus — kad un kādus minerālmēslus izkliedēs.

● Aviuzņēmuma darbiniekiem jāgādā, lai aviācijas izmantošanā un sējumu apstrāde ar kimikālijām notiku pareizi (obligāti jāievēro normatīvo dokumentu prasības); nedrīkst ekspluatēt lidmašīnas un helikopterus, ja tajos esošās kimikālijas izsmidzināšanas vai izkalsīšanas lekārtas ir bojātas.

● Ja lauksaimniecības aviācijas izmantošanā netiek ievēroti spēkā esošie noteikumi, tad konkrēta saimniecībā aviācijas darbu aizliez.

Dokumentā norādīts, ka gan lauksaimnieki, gan aviatori ir materiāli atbildīgi, ja tiek pieļauta dabas piesārnošana. So atbildību nosaka PSRS Likuma par valsts uzņēmumu (apviēni) 20. pants. — «Dabas saimniecība un apkārtējās vides aizsardzība».

Iepazīsti savu republiku!**Par sniega leopardu un...**

Rīgas plēpilsētā ievēribu pēlna Bikernieku mežs un atpūtas kompleks, kas saistīs ar Mežaparku, Ķīsezeru, Juglas ezeru, Latvijas PSR Etnogrāfisko brīvdabas muzeju. Kopējā platība — 420 hektāru.

Sajā kāpu reljefa zonā, kur stāp daudziem skuju kokiem aug arī sarkanie ozoli un aslapu kļavas. Īpašu vietu iemēri Rīgas zoologiskais dārzs. Tas dibināts 1912. gada oktobrī, tātad pastāv jau 75 gadus.

Legājuši zoologiskajā dārzā, vispirms redzam putnus. Cēlie flamingoi. Cik tie ir sārti, īpatni savā kustībā, sapnaini kā lotosziedi uz slaida kāta. Pelikāni ar savu zemknābja zīvjumaisu. Vieni nemaz nebaidās no cilvēka un droši skatās acis. Tāpat arī Nilas zoss — nāk runāties...

Lūk, sumbru pāris, bizoņu bērniņš, Indijas lamas, lauvenerzebras (tām piedzīmuši divi zebreni), Indijas ziloni, tapirs, nilzirgi. Sādu, saimi uzturēt ir jāprot. Dienas deva, plēmēram, nilzirgam ir 1,5 kilogrami kliju, 5 kilogrami putraim, 40 kilogrami dārzeni, 5 kilogrami malzes un 50 kilogrami labības.

Dzīvniekus šķēršaudē un audzina, atveselo (ja nepieciešams), saglabā nākotnei. Plēmēram, Dā-

viča brieži savvaļā vairs nav sastopami.

Mūsu zvēru dārzā ir viens otrs ļoti rets dzīvnieks. Apmeklētāju interesi vienmēr saista lidojošais suns, arī vāverpērtiķis un īpaši jau brangais jūras kru-

Rīgas zoologiskajā dārzā plēmājo apmēram 400 sugu vairāk nekā 3000 pārstāvji. Sākot no baltā lāča, kas dzīvo jaunuzceltajā mišnē un turpat blakus esošā brūnā lāča (viņu vidū gadās pa cirkus māksliniekam val ki-noaktierim), beidzot ar Austrālijas pundurpapagaili un plīvurstēm akvārijā.

Pavasaros visinteresantākie mēdz būt mazulī laukumi, kur lauvēni spēlējas ar kakēniem, sīvēni ar kucēniem, kazlēni ar tīgerēniem.

Zoologiskajā dārzā var iepazīties ar saudzējamo dzīvnieku sarakstiem un attēliem plakātos, ar PSRS Sarkana jā grāmatā iekļauto faunu. Uz izmīršanas sliedēšana ir 94 zīditāju dzīvnieku veldi, 80 putnu sugas.

...Ejam tālāk. Sniega leopardi mierīgi atpūtas zem savas nojumes, un skaisti tumšie rimbūli uz viņa gaišā kažoka un garās astes spīguļo vien. Retie dzīvnieki apskata cilvēkus... / Tāpat

kā apmeklētāji vēro dzīvniekus.

Zvēru dārzā var strādāt tikai un vienīgi tādi darbinieki, kuri mīl, izprot un ciena dzīvniekus. Visu savu darba mūžu par zootehniki šeit aizvadījuši rakstnieka Jāņa Jaunsudrabīna audžumeita Marija Smekerstāne. Te bieži sastopama rakstniece Dzidra Rinkule-Zemzare, kas vēro dzīvnieku psiholoģiju un raksta stāstus par viņu dzīvi. Arī zīmē, jo paradusi pati ilustrēt savas grāmatas. Bet bērniem top personālizstādes par dabas un cilvēka savstarpējās sapratnes tēmu.

Kaut arī zooparku darbinieki patiesi mīl dzīvniekus, mīl savu darbu, viņi tomēr nespēj vieni paši atrisināt tāk daudzās problēmas, ar kurām jāsastopas. Jebkurā zoologiskajā dārzā tācu pastāvīgi jāizdzara remonts, jāatjauno sprosti, jāatpērk jauni dzīvnieki un jāradā viņiem atbilstoši dzīves apstākļi. Lai nodrošinātu tā visa Istoņu, PSRS nodibināts Zoologisko dārzu fonds (rēķins Nr. 703). Uz šo rēķinu katrs no mums var pārskaitīt kaut vai nelielu naudas summu. Palīdzēsim zooparkam ne vien ar vārdiem, bet arī ar darbiem!

I. RISMANE

Lai meži**vienmēr
šalc!**

Jebkurā ainavā koki, to grupas un kuplas mežaudzes ir krāšņakais elements. Bez meža biocenozes nav iedomājama dzīve uz mūsu mazās planētas Zeme. Daudziem ar meža jēdzienu saistīs varenums, citiem — romantika un noslēpumainība, vēl citiem — lietderīga atpūta (medījot, ogojot, sēnojot).

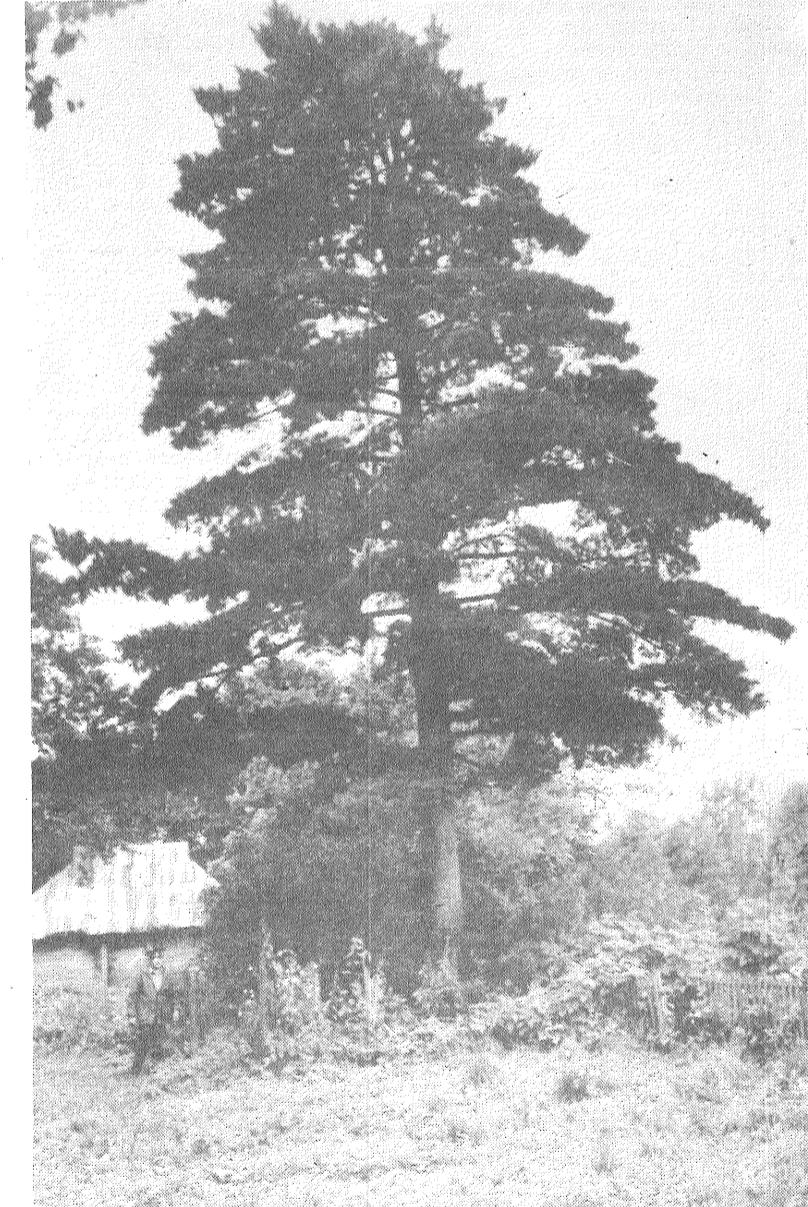
Galvenais — ikvienam jāsaprot, ka mežs ir dzīvs organismi, pareizāk līdzekļi, tās ir sarežģīta dzīvo organismu sistēma, kur normālos apstākļos viss ir līdzīsvārā un viss prasa, lai cilvēks to sargātu un glabātu. No kā un kam cilvēks to sargā? Atbilde: «No cilvēka: Un cilvēkam».

Vēl un vēl ir jārunā par uzvedības kultūru. Tirs mežs ir mūsu kultūras spogulis. Diemžēl — daudzi meži ir piesārnoti, ar sadzīves atkritumiem, dažadiem lūžiem. Plēmēram, Riebiņu sils, mežs Preiļu pilsētas pļavārē, pie Līvāniem un citās vietas.

Runājot par dabu, par dabas aizsardzību, vārds «daba» mums pirmāk kārtām saistīs ar vārdu «mežs». Mēs visi esam tam pārānklei. Arī tie, kuri, kā saka, izauguši uz pilsētas akmenīem. Kopīgiem spēkliem jācīnās pret meža patvalīgu izmantošanu, arī pret atlautas izmantošanas noteikumu pārkāpējiem.

Ipaši gribu parunāt par Jaungada egliņiem. Tīs, tās nesādauz prieķa mirkļu (ipaši jau mazajiem). Taču — vīenam vākaram nocērt ļoti daudz eglišu. Visskaistākās egles parasti tiek vestas pilsētu laukumu greznosānai. Bet — padomāsim! Pārgalmos un laukumos taču var ieaudzēt egles — būs daudzīgi vairāk miljoni svētkiem. Un visam gādam svītdzinošs zaļums šāja vietā. Sāda prakse jau sāk plāsi ieviesties. Rezultāts — mazāk postām mežu.

Un vēl — Vecgada vakaru var jo interesanti pavadīt mežā pie augošas egliņas. Sādā gadījumā pašu izdomāta lauta pilna vāja, netrūks jautribas. Bet galvenais — koks paliks dzīvs. Pie tā varam atnākt atkal. Jaungada egliņi dedzināšana tieši mežā kļūst arvien populārāka, veidojas par tradīciju.

Neaizmirsīsim galveno — stāvdaļa. Tāpēc ielesim ik mežā ar mīlestību un zināšanām!

T. VILCĀNE,

LDPAB Preiļu rajona nodaļas padomes prezidija priekšsēdētāja vietniece

ATTĒLA: Rumēlijas priede. Tā aug Pelēču ciemā pie Maskavicišķu mājām. Šis koks, protams, ir aizsargājams dabas objekts.

J. SILICKA foto

Lappusi sagatavoja LDPAB rajona nodaļas padomes priekšsēdētāja vietniece T. Vilcāne un žurnālists K. Prūdītis.

● Mūsu konsultācijas

Par izmaiņām mājlopu apdrošināšanā

Preiļu rajonā populāra ir pilsoniem piederošo liellopu brīvprātīga apdrošināšana — vairāk nekā 80 procenti šo dzīvnieku ir šādi apdrošināti. Tas arī saprotams, jo pilsoniem piederošie liellopi un zirgi obligāti tiek apdrošināti tikai 40 procentu apmērā no to faktiskās vērtības: govs — par 310 rubļiem, televicumā no viena līdz diviem gadiem — par 200 rubļiem, bet zirgs — par 280 rubļiem. Skaidrs, ka šīs summas ir par mazām, lai vietā nopirktu citu dzīvnieku. Taču brīvprātīgā apdrošināšanas līgums atlīdzības summas divkāršo. Tātad par bojāgājušu dzīvnieku tā īpašiekmā izmaksā 80 procentu mājlopa vērtības.

Sacīto ilustrēšu ar dažiem pieņēriem.

E. Mozules saimniecībā (Upenieku ciems) 25. novembrī nobeidzās govs. Tās īpašnieci tika izmaksāta atlīdzība obligātajā apdrošināšanā (310 rubļi) un arī brīvprātīgā apdrošināšanā (310 rubļi) — kopā 620 rubļi.

Bet šī paša ciema iedzīvotāja G. Kluša savu govi brīvprātīgi nebija apdrošinājusi, tāpēc, dzīniekiem bojējot, saņēma tikai obligātās apdrošināšanas atlīdzību — 310 rubļus.

1987. gada ievērojamā materiāla palīdzība.

Atgādinām, ka apdrošināšanas atlīdzību izmaksā praktiski visos mājdzīvnieku bojējas gadījumos, kuri notikuši slimības, stihisku postu un negadījumu rezultātā, kā arī mājlopu piešķiedētās dzīvnieku gadījumos (izņemot nokaušanu saimniecisku apsvērumu dēļ — piemēram, govs mazražiba, ālavība, tās testēmētās iekaisums un citi gadījumi).

Mājlopu apdrošināšanas darbs labi organizēts Galēnu, Preiļu un Rožupes ciemos, kur brīvprātīgi apdrošināti praktiski gandrīz visi pilsoniem piederošie liellopi. Diemžēl to nevar sacīt par Pelēču, Turku, Aglonas, Rudzētu un Aizkalnes ciemumiem, kur brīvprātīgi apdrošināti tikai 67 līdz 74 procenti pilsoniem piederošo liellopu. Jāsecina, ka šajos ciemos mājlopu brīvprātīgā apdrošināšana ir nepietiekami popularizēta, ka arī vietējās Tautas deputātu padomes maz veicina valsts apdrošināšanas darbu, nesniedz šajā jomā visu iespējamo palīdzību.

Un tagad — par jaunu!

PSRS Finansu ministrija, sākot ar 1988. gada 1. janvāri, atļāvusi brīvprātīgi apdrošināt liellopus un zirgus 60 procentu apmērā no to vērtības. (Kā zinām, līdz šim

apdrošināja par 40 procentiem.) Tas nozīmē, ka mājdzīvnieka bojējas gadījumā atlīdzība brīvprātīgajā apdrošināšanā kopā ar atlīdzību obligātajā apdrošināšanā līdzīnās dzīvnieka vērtībai (60 procenti + 40 procenti = 100 procenti). Piešķiram, ja slaucama govs būs apdrošināta par maksimālo summu, tad tās bojējas gadījumā īpašnieks saņems 760 rubļus, par teli vecumā no viena līdz diviem gadiem — 500 rubļus, bet par teli vecumā no sešiem mēnešiem līdz gadiem — 250 rubļus.

Uzmanību!

Tie mājlopu īpašnieki, kuri sagod savus mājdzīvniekus brīvprātīgi apdrošinājuši 40 procentu apmērā no dzīvnieku vērtības, pēc 1988. gada 1. janvāra tos var apdrošināt papildus līdz dzīvnieka pilnai vērtībai (noslēdz papildus līgumu uz laiku, kāds palicis līdz pamatlīguma darbības beigām). Piešķiram, govi, kas tagad brīvprātīgi apdrošināta par 310 rubļiem, var vēl papildus apdrošināt par 150 rubļiem.

Atgādinām, ka liellopus apdrošina no sešu mēnešu vecuma, bet zirgus — no gada vecuma. Līgumus noslēdz valsts apdrošināšanas aģents pēc mājlopu apskates. Un vēl — līgumu var noslēgt ar nosacījumu, ka apdrošina visus saimniecībā esošos attiecīgas sugas (veida) mājdzīvniekus. Atsevišķu dzīvnieku apdrošināšana nav atļauta. Piešķiram, ja saimniecībā ir govs un tele (vecāka par 6 mēnešiem), līgumu slēdz tikai tad, ja apdrošina abus dzīvniekus.

Mājlopu apdrošināšanas līgumu noslēdz uz vienu gadu. Izņēmums ir jaunlopu (telišu un bullišu) vecumā no 6 mēnešiem līdz vienam gadam) apdrošināšana. Tos var apdrošināt arī tikai uz sešiem mēnešiem.

Ja mājlopu apdrošināšanas līgumu noslēdz pirmo reizi, tad saslimušus mājlopus neapdrošina. Sis nosacījums neatniecas uz gadījumiem, kad agrāk noslēgta apdrošināšanas līgumu pirms tā darbības izbeigšanās atjauno (pagarina) uz jaunu termiņu. Tad var apdrošināt arī slimus mājlopus. Lūk, kāpēc ir joti svarīgi apdrošināšanas līgumu nepārtraukt, tātad laikus to atjaunot.

Vienlaikus informējam, ka kopš 1988. gada 1. janvāra vairs netiks brīvprātīgi apdrošināti sīklopi — aitas, kazas un cūkas. Pamatojums — iedzīvotājiem nav praktiskas ekonomiskas nozīmes šos dzīvniekus apdrošināt.

Loti lietderīgi, bez šaubām, ir brīvprātīgi apdrošināt liellopus un zirgus.

A. KODOLIS,

Latvijas PSR Galvenās valsts apdrošināšanas pārvaldes nodalas priekšnieks

Uzmanība — tūrismam

Preiļu pionieru namā, plānojot sporta pulciņu darbu šajā mācību gadā, uzsvars liks uz orientēšanās un tūrisma attīstību. Orientēšanās pulciņš darbojas Aglonas vidusskolā, tūrisma — Rožupes astoņgadīgajā skolā, divi pulciņi Preiļu 1. vidusskolā, tūrisma un ūdenstūrisma pulciņi — Preiļu 2. vidusskolā, Vārkavas vidusskolā, Līvānu 1. vidusskolā. Pionieru nams plāno tuvākajā laikā darbu tūrisma propagandā starp skolēniem iz-

vērst plašumā. Paredzēts, ka pionieru nama darbinieku šatos būs arī tūrisma instruktors. Apstiecam!

Diemžēl šajā mācību gadā pionieru namā nedarbojas neviens ziemas sporta veidu popularizēšanas pulciņš — ne slēpošanā, ne hokejā. Slidotava top, bet kā mazajiem oktobrēniem un pionieriem iemācīties pareizu slīdzi?

A. VELDRE

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Leņina Karogs» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латвия. Издательство «Звезды», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

● Sports

● Kultūra

Motobraucējiem sniegs netraucē

Jaunaglonas pakalnos pirmajā decembra putenis savilcis bagātu sniega paklāju. Tomēr motoklubā «Jaunaglona» Voldemāra Ancvera zēniem tas nebūt nav šķērslis pilnveidot savu meistarību. Janvāri — republikas čempionāts. Arodskolas jaunie motobraucēji tam nopietni gatavojas.

Gandrīz mēnesi ilgās nodarbības treniņiem tika nostiprināta fiziskā sagatavotība. Jo īsts cīņtājs ir tikai tas, kurš veikli tiek galā ar tehniku un kur un ir spēks kaulos. Krosa skrējieni, slēpošana, peldēšana. Tam visam radīti apstākļi. Būtu tikai vēlēšanās darboties.

Voldemārs Ancvers vēlreiz apsver iespējas. Kaut gan... Sen viss ir izsvērts, ar motobraucējiem pārrunāts. Katrs zina, pēc kādas vietas viņš brauc uz republikas čempionātu. V. Bogdanovs — pērnā gada republikas čempionāta sudraba medaļas īpašnieks, cer uz spožāku kaluma balvu. Arī pārējie komandas biedri — S. Stolerovs, A. Maltiņš, G. Stolerovs un citi ir pilni apnēmības neievilt ne motoklubu, ne paši sevi, ne treneri.

Pirms katrām sacensībām treneris V. Ancvers saviem audzēkniem jautā: «Vai esī gatavs cīnīties, uzvarēt?» Ja nē, tad labāk nebraukt. Jo nav ko lieku reizi naudu tērē, lauzt tehniku. Uz sacensībām jā-

brauc tikai tad, kad fiziski un psiholoģiski esi gatavs cīnīties par uzvaru, aizstāvēt komandas godu. Tā ir stingra prasība. Un tas jāizpīna gan iesācējam, gan veterānam.

Jā, par iesācējiem... Arī šoruden bija daudz gribētāji iesātātie motoklubā «Jaunaglona».

Septembrī astoņdesmit četri jaunieši vēlējās savu brivo laiku veltīt motosportam. Bet konkuršu izturēja tikai divpadsmiti. Kāpēc? Vai prasības te nav pārāk augstas?

Nebūt nē. Vienkārši jāpieārāda sava darba mīlestība, interese par tehniku. Katram, kurš vēlējies sportot, vajadzēja simts stundas nostrādāt motoklubā. Remontēt, tirīt tehniku, sakopt savu darbu vietu. Un vairumā tas, izrādījās, nebija pa spēkam. Laikam jau cerēja, ka motosportisti to vien dara kā jojo pa trasi, bet tehniku kopj un remontē cīti. Toties palicēja rossās no sirds, un treneris tic, ka te augsti vīri un tehnikas draugi.

Sobiņi motoklubs nodibinājis ciešus kontaktus ar padomju saimniecības «Agloņa» auto-sporta entuziastiem. Iniciators sadarbibā — saimniecības galvenais dispečers J. Dzeriņš. Sovhoza sportisti palīdz sakārtot trasi. To izmantos arī bagiju sacensībām. Jau nākamgad Ilzezera trasē varēs vērot arī republikas spēcīgako bagiju sporta entuziastu spēku pārbaudi. Un kas zina: varbūt profesionālās skolas zēni turpmāk ieinteresēs arī par šo sporta veidu.

A. ILJINA

● ATTELĀ: motokluba «Jaunaglona» treneris V. Ancvers.

J. SILICKA foto

Redaktors V. PETROVS

REZEKNES

LIETIŠĶĀS MĀKSLAS

VIDUSSKOLA

rīko sagatavošanas kursus audzēkniem, kuri vēlas iestāties skolā 1988. gadā. Pieteikumi iesniedzami — 228100. Rēzeknē, Uzvaras ielā 34 a. Tālrunis 22676. Kursu sākums 1988. gada 31. janvārī.

CIENĪJAMIE PIRCĒJI!

Rūpniecības preču veikalai Preiļos, Līvānos un Aglonā no 24. decembra līdz 30. decembrim strādā no plkst. 10.00 līdz 20.00.

Brīvdienas — 1., 2., 3. janvārī.

Pateicība

Pateicamies visiem, kas palīdzēja ugunsgrēka likvidēšanā mūsu mājās — kaimiņiem, Rūšonu sovhoza un Preiļu ugunsdzēsējiem.

Kotanu ģimene

Līdzjūtības

Bij balti gadi. Atnāk stunda melnā — Pār cilvēku, pār dzīvi tumsā līst. (M. Bārbale)

Izsakām līdzjūtību piederīgiem, LEONIDU PETROVU smiltājā izvadot.

K. Marks kolhoza valde un arodkomiteja

Tu neesi projām šai stundā gājis, Jo mūžīgi dzīvos tavs paveiktais darbs. (A. Auziņš)

Izsakām dižu līdzjūtību Zītai Viļumai sakarā ar TĒVA nāvi. Universālveikala kolektīvs

Tir. 13 966 eks. (latv. val. 9 949 eks., kriev. val. 4 017 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Vz izdevniecību, poligrafijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpili, Valkas ielā 1.

Indeks 68169.

Pas. 1761.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļi, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpniecībā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstuļu nodajas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzītas par studiņājiem — 22305.

Tir. 13 966 eks. (latv. val. 9 949 eks., kriev. val. 4 017 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Vz izdevniecību, poligrafijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpili, Valkas ielā 1.

Indeks 68169.

Pas. 1761.